A. 1841. N°. 13.

VRIJDAG, DEN 12den FEBRUARIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Mengelingen.

Hoe men het innerlijke door het uiterlijke beoordeelen kan.

Lezers, schrikt niet bij het lezen van dit opschrift; want ik wil geen physionomischen cursus houden, mijn plan is maar alleen om eenige punten aan te toonen, waarvan de meesters van karikaturen gewoonlijk partijtrekken b. v.

OP STRAAT.

Iemand die in de toekomst denkt, ziet naar boven, die over het verledene nadenkt, blikt naar den grond, indien hij voor zich heen ziet, denkt hij over het tegenwoordige, — om niets te denken, als hij zich niets te herinneren heeft, maar als hij gedurig achterom ziet, dan denkt hij buiten twijfel aan zijne schuldeischers.

De man die langzaam gaat, denkt na of maakt over iets zijne berekening; die zich eene zaak voorneemt heeft eenen overhaasten tred; degeen die loopt streeft naar gewin, naar liefde of ijdele eer.

Eene eenvoudige, een weinig veronachtzaamde, doch zindelijke kleeding, een noch te langzame, noch te overhaaste gang, eene gedwongene houding toonen den ernstigen en verstandigen man aan.

De man, die korte stappen doet, met zijne oogen rondgluurt, zijn neus in den wind steekt en de schouders in beweging brengt, is een praatzuchtig, twistziek mensch en een vitter.

Iemand die er keurig uitjes uitziet, die nu zijn hoed glad strijkt, den zijn broek met zijn zakdoek afslaat, en den pand van zijn rok met zijn mouw afveegt is een kleingeestig, ligtgeraakt en vinnig karakter.

Hij die een gouden keten, die edelgesteenten, ringen en snuisterijen draagt en deze voorwerpen in het oog doet vallen, is een rijk geworden boer, een goochelaar, een kwakzalver of een italiaansche prins.

IN HET GROETEN.

De ambtenaar, geleerde of de chef van een bureau, geheel in het zwart gekleed, met de eene hand in zijn vest, die eenigzins spoedig opft, bij iedereen tred den zeer hoog opligt, en zijn hoed hoog afneemt als hij groet, is niet, zoo als men gewoonlijk denkt, trotsch, maar over het algemeen een goed en best man, slechts een weinig in de hoogte.

De trotschaard is niet alleen de dwaas, die met een oogwenk of hoofdknik groet, maar ook hij die zwen groet met gemaaktheid beantwoordt.

De eenige gelegenheid welke eene onnoozele houding bij een verstandig man verschoont, is deze: Twee menschen ontmoeten elkander, zien elkanden aan en groeten dat er geen einde aan is: bij iedere buiging komen zij een weinig nader, na geven malkaar de hand, tot dat zij te gelijk zeggen: »Hoe gaat het?" en te gelijkertijd antwoorden: »Wij wel, en hoe is het met u?" daarna blijven zij met open mond staan en Zij meenden elkanderen te kennen.

De ondergeschikte en de chef zullen, beiden verwaand zijnde; elkander niet groeten zij schijnen elkanderen niet te zien.

Een eenvoudige heer zal u in een uur tienmaal ontmoeten en ook tienmaal den hoed voor u afnemen.

De menschen die elkander niet achten, groeten zeer deftig, en zijn beleefd indien zij malkander vreezen.

Twee mededingsters, elkander ontmoetende, bijten zich op de lippen: de schuldeischer groet verlegen, de schuldenaar daarentegen fier weg; vrienden groeten slechts met de hand; verliefden slechts met blikken. Twee personen die kennis gemaakt hebben op eene vrolijke partij zeggende elkander lagchende goeden dag, maar heeft die kennismaking plaats gehad bij eene begravenis, dan nemen zij daarentegen, ware het zelfs op een gemaskerd bal, eene deftige houding aan.

Die een pruik draagt, groet zoo min mogelijk: het afnemen van den hoed veroorzaakt hem altijd eenige ongerustheid.

DE HOED.

De vorm en de wijze hoe de hoed gedragen wordt, maken de beschouwing van het hart en van den geest veel gemakkelijker.

Degeen die ze op een oor draagt, is een lafaard en een zwetser.

Die hem achterover draagt is een hals.

Hij die den hoed in de oogen gedrukt en van achteren opgerigt heeft, is een opstoker.

Hij die den hoed vierkant, diep op het hoofd zet, is norsch en knorrig van aard.

Iemand die altijd een netten en nieuwen hoed heeft, is geregeld, en heeft een regelmatig karakter.

Hij, die zijnen hoed onderweg in de hand houdt, is verwaand.

Een man die eenen puntigen hoed met breede randen, een breed lint, kortom een hoed draagt, zoo als geen meer gedragen wordt, is een valsch vernuft, gemaakt en aanmatigend van karakter.

ALGEMEENE AANMERKINGEN.

Iemand die altijd lacht, is een gek; die nooit lacht is ongevoelig of stomp.

De man met bezigheden heeft, loopt nooit te zien; de ledigganger ziet, zonder iets te merken, de nieuwsgierige beuzelaar (*flaneur*) ziet en begrijpt alles.

Al wie spoedig loopt, die opmerkt geenen, als eene schoone vrouw voorbijgaat zonder haar stilte zien; die plat langs een uitgestalden winkel of voorbij een koffiehuis gaat, zonder zich een oogenblik op te houden, dansen niet; hij is er buiten staat toe.

De man van dien stempel neemt eene zekere rigting, tot een hem voorbijgaand rijtuig, eenig straatgerumoer, iedere uitstalling op den hoek eener straat, ieder sloot hem eene andere rigting geeft. Voortbewogen door toeval op toeval, door stoot op stoot, gaat, komt bij, en komt weder terug, of vindt zich zeer ver van zijn huis, al naar het toeval wil.

Een ander karakter is dat, 't welk in huis steeds den tijd verbeuzelt en het altijd zeer druk zegt te hebben. Zoodanig een zegt steeds: »Ik ga, ik ga," maar kan niet eindigen, en houdt den persoon met wien hij in gesprek is, aan een knoop van den rok vast. Zoodanig een babbelt en denkt niet; de ander denkt meer en spreekt minder. Beiden zijn onverdraaglijk voor elkanderen.

WAT HET HAAR BETREFT.

Lange, ordelooze haren, die den kraag en de schouders vet maken, kenmerken den gewaanden philosoof en den kleermakersjongen. Hij die zich zelf voor een zoogenoemden originéel houdt, is geschoren als een chineesche pop.

De eigenzinnige, korselige man, de dommerik, de onderwetsche schoenmaker hebben het haar wanordelijk, hoogopstaand of verwaaid. De dansmeester, de kapper en een kwast hebben de haren netjes gestreken, met olie geparfumeerd en gefriseerd, en in twee gelijke of ongelijke deelen gescheiden, even als een prentje van het *Journal des Modes*.

De oude soldaat, de postillon, de rijknecht en de acteur kappen zich *à la Titus*.

De pruikemakersjongen, de nieuwbakken student *à la jeune France*.

Stijf haar is dikwijls het kenmerk van kopigheid; het glad gestrekene dat van geduld, en het gefriseerde duidt bijna altijd de neiging tot vermaken aan. De kaalheid is dikwijls het teeken van een schranderen en werkzamen geest, mits dat het haar van achteren niet naar voren gestreken is. Het wolk een teeken is van een kleingeestig en gewoon mensch.

De vroege grijsheid zijn kenmerken van menschenhaat, physiek, of moreel lijden, of van overdreven arbeid of vermaak.

Dik haar, dat niet grijs wordt, duidt een kalm en volkomen gelaten karakter aan.

DE BAARD.

Groote knevels, bij iemand die niet tot den krijgstand behoort, verbergen een leelijken mond of leelijke tanden; tenzij zij het sieraad zijn van een burger-officier, want dan strelken zij slechts, om de ingenomedheid met het soldaatjespelen aan te toonen.

Een baard om de kin staat volkomen goed bij hunrkoetsiers en geregtsdienaren.

De schilder van den tienden rang draagt den knevel *à la van Dijk* of *à la Henri IV*.

Maar de ruwe baard behoort aan de modellen voor de schilderkamer, van onverstaanbare dichters, van bedelaars of dergelijke slag van lieden.

ZANGERS EN DANSERES.

In de *Kathleche* stijl te Parijs, leefde een zanger en eene danseres. De zanger zong iets minder goed dan D u p r e z, en de danseres *pirouetteerde* niet volkomen als T a g l i o n i. Zij bewoonden een *hôtel garni*, en leefden van aardappelen, die ze op hunne kunstreizen in de landsteden hadden vergaard. In het eerst hadden ze ieder een afzonderlijk kamertje in

gebruik; doch bij nadere kennismaking ging zij toch spoedig met elkander inwonen. Doch ook die maatregel kon niet baten: zij werden hoe langer hoe armer, zoodat de danseres geene schoenen meer had, en zich, als eene *Bayadère* barrevoets in hare danspassen moest vertoonen, en de zanger genoodzaakt was, om zijne was te verkoopen; wilde hij eens, dat hij vreeselijk heesch moest worden, en *lait de poule* (een deir van een ei met suiker) kunnen betalen.

In die droevige verlegenheid, lazen ze in het *Nieuwsblad voor het tooneel* de volgende aankondiging: »voor den schouwburg te ***, wordt een eerste danser en eene *Prima-Donna* gevraagd. Tien duizend *Franken* wedde en de beste tijd vrij."

De zanger zuchtte eene zucht uit zijne borst en de danseres deed een luchtsprong, zes voet hoog.

— »Jammer, dat ik geen stem heb!" riep hij.

De zanger gaf een tweeden zucht in den vorm eener *roulade*. Eindelijk sprak hij: »laat ons maar op reis trekken; dan kunnen we altijd verder zien."

Veertien dagen daarna, bragt het tooneelbericht te *** de gansche stad in rep en roer. Men las er: »De Heer *Zephyrin*, eerste danser bij den koninklijken schouwburg te *Stockholm*, en Mejufvrouw *Melina Prima-Donna*, onlangs uit *Italie* alhier aangekomen, zullen heden voor de eerste maal optreden."

De voorstelling vond plaats en de *debutanten* werden met geestdrift toegejuicht en met bloemen bekranst. Men vond wel, dat Zephyrin, voor een man, wat al te fijn van bouw was, en dat de zangeres Melina in hare stem iets mannelijks had; doch men zag die kleine gebreken over het hoofd, om de fraaije *rondes de jambes* van den een en de buigzaamheid van stem van de andere en het handgeklap ging voort.

»Wend," zei de zanger, terwijl hij zijn zijden japon aantrok, »wat zegt gij nu van mijnen inval."

— »Uitmuntend!" hernam Zephyrin, die zich omkleedde.

— »Nimmer was ik de natuur zoo dankbaar als heden!" hervatte Melina.

— »En waarom dat?"

— »Dat ze mij zulke kleine voeten heeft gegeven en geen baard. Het grappigste is, dat ik anders altijd jammerlijk uitgelachen word."

— »Een als ik. Wij hebben maar eer wel gedaan, om te ruilen van geslacht."

Dezelfde tirade herhaalde zich nacht dagen lang tot aan verdwenen op een dag de eerste danseer en *Prima-Donna*.

Zephyrin had zich laten overhalen, om met zijne *pirouettes* en luchtsprongen den *Engelschen Lord* naar *Londen* te vervoeren, en Melina was als Inferieure van gezelschap, met een inkomen van twaalf duizend *Franken*, zekere Baronesse naar *St-Petersburg* gevolgd.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Dinsdag, den 9 Februarij 1841

Het ERF, met de daarop staande GEBOUWEN, op den hoek van de Steenbakkersgracht en Hofstraat, La. D. No. 608; aankomende den Boedel H. S. SCHOUTEN — f. 4465 — JULIANNA COMVALLIUS voor hare minderjarige Kinderen HENRIETTA MARIA SCHOUTEN, JACOBA SUSANNA SCHOUTEN, JOHANNES MARTINUS SCHOUTEN en MARGARETHA ALBERTINA SCHOUTEN.

ERRATA. In het vorig No. staat het Zeilnummer der Advertentie van Doctor CRAGIN, No. 6622, moet zijn: No. 6627.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Engelsche Schoener Lady of the Night, Kapt. J. T. Marshall, van Demerary; hebbende 5 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik Cygnet, Kapt. P. Saywards, van Boston; hebbende 20 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 7den dezer, de Nd. Am. Brik Cygnet, Kapt. A. Bass, naar Boston; lading: 354 vaten Malassie.

Den 9den, de Nd. Am. Brik Premium, Kapt. B. Foster, naar Gloucester; lading: 257 vaten Malassie.

Den 8sten, het Schip Zodiac, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam; lading: 140 vaten Suiker en 50 balen schoone Katoen.

Den 9den, het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers, voor Amsterdam; lading: 355 vaten Suiker, 58 balen schoone Katoen en 12 dito Cacao.

Advertentiën.

In opvolging van art. 87 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *veertien* dagen ter Secretarij van het Collegie van Commissarissen ter *visie* liggen, de Repartitie Rekeningen van de Boedels: JOHANNA MARIA ANDRESA HOFBERG; JOHANNA MARIA CHRISTINA HENCKE en JOHANNA MARIA WILHELMINA MATHOLRNE.

Paramaribo, den 11 Februarij 1841.

De Secretaris ad interim,
F. C. COBLIJN.

(6635) Op Dingsdag den 16den dezer, des nademiddag ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het locaal van welgemeld Departement door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De *NAGELATENE GOEDEREN*, van de Heeren SIMON FREDERIK DOMPIG; ZEGER WIJERS; KLAAS WILLEMS SCHELREN en DAVID RAPHAEL DE MEZA; alsmede de *NALATENSCHAP* van FRANCINA van WEIJS; bestaande in:

LIJFELIJKEDEREN; MEUBELEN; DRANKEN; GOUD- en ZILVERWERK; ZAKHOROLOGIEN; HOORNVEE, waaronder een BUL; SCHAPEN, waaronder een BOK van *Afrikaansche* Ras; VARRENS en PLUIMVEE. En den Slaaf *Primero*; behoorende tot den Boedel D. R. DE MEZA.

De *KWEEK* is in den Stal van den Heer J. G. WEIJLER te bezigtigen.

Paramaribo, den 11 Februarij 1841.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(6640) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Surname*, zal op HEDEN den 12den Februarij 1841, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Coglijn*, *Anna Catharina*, *Johannes* en *Albert*, behoorende aan de Minderjarige Kinderen van G. BERGMAN, alsook de Slavin *Amelie* en haar kind *Charlotte*, alle welke Slaven als het eigendom van HENRIETTA ADNEY, Huisvrouw van Co MAIN GONDENBERG, in Executie genomen zijn.

Paramaribo, den 12 Februarij 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Op LAST der Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt*, heeft de ondergeteekende de eer, aan de daarbij belanghebbenden te berigten, dat de in de Advertentie van den 27sten Januarij l., omtrent de Admissie aan den Heer C. LANDRÉ, tot de uitoefening der CHIRURGIE, eene fout is ingeslopen, daar er had behooren te staan:

»Op autorisatie van Zijne Excellentie den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal »der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, »is door de Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt*, aan »den Heer MEDICINÆ DOCTOR CHARLES »LANDRÉ, admissie verleend tot het uitoefenen der CHIRURGIE."

Paramaribo, den 9 Februarij 1841.

De Scriba,
JOH. ABRAHAMS.

CH. LANDRÉ,
MED. DOCTOR & CHIRURG.
is VERHUISD naar de *Gravenstraat*, op den hoek van de laan van *Tourtonne*. (6665)

☞ Men verlangt op behoorlijke *interest* onder voldoende zekerheid de Som van

Vijftien Honderd Gulden;

adres ter dezer Drukkerij. (6663)

(6659) De *DEBITEUREN* der Firma G. J. LUGARD & Co., worden verzocht betaling te prestéren, zullende de nalatigen in *regten* worden vervolgd.

Paramaribo, den 10 Februarij 1841.

P. LUGARD.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd tweedeks Galjootschip *Vrouw Isdien*, Kapt. J. J. Reen. — Adres bij Gebrs. Reijne.

Het nieuw gebouwd gekoperd Barkschip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.
Sluit 25 Februarij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner.
Sluit medio Februarij.

Het Galjoodschip *Concordia*, Kapt. J. H. Wit. Adres bij Leijsner en Schotter. — Sluit 28 Februarij.

Het Schip *de Jonge Hylke Tromp*, Kapt. F. S. Oldendorp. — Adres bij Leijsner en Schotter. — Sluit 25 Februarij.

Het Nederlandsch Koffschip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijne.

Het nieuw gebouwde gekoperde Koffschip *Koning Willem*, Kapt. D. Lai Hing. — Adres bij Van Wesp en de Hart.

Naar Rotterdam:

Het Schip *Harmonie*, Kapt. B. J. Loeskart. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van Evers & Comp.